

Zamyslenia na týždeň po 23. nedeli po Svätej Trojici

Piatok 9. novembra 2018

Piesne: ES č. 316, 482

Text: Mt 26, 20 – 25

„20Keď sa zvečeralo, sadol si za stôl s dvanástimi učeníkmi. 21A keď jedli, riekol: Veru vám hovorím, že jeden z vás ma zradí. 22Zarmútili sa veľmi a začali sa Ho rad-radom spytovať. Či som to ja, Pane? 23Odpovedal: Kto omočil so mnou ruku v mise, ten ma zradí. 24Syn človeka ide, ako je napísané o Ňom, ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka; lepšie by mu bolo, keby sa ten človek nebol narodil. 25Aj Judáš, ktorý Ho zrádzal, povedal: Či som to ja, Majstre? Odvetil mu: Ty si povedal.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Všimli ste si, ako zareagovalo jedenásť učeníkov? Jeden po druhom sa Ježiša pýtali: „Či som to ja, Pane?“ Keby som bola medzi nimi, spýtala by som sa inak: „Pane, je to Matúš, Ján alebo Peter?“ Určite by som sa nepýtala sama na seba. Viem predsa, že ja... Jedenásti sa ako keby so strachom pýtajú: „Pane, nie som to náhodou ja?“ Rovnakú otázku položil Peter, ktorý sa o niekoľko hodín neskôr dušuje: „Aj keby sa všetci nad Tebou pohoršili, ja sa nikdy nepohorším.“ (Mt 26, 33) Jediný, ktorý sa nepýta, je Judáš. Vie, kto Ježiša zradí. A Ježiš mlčí. Nakoniec to Ján nevydrží a spýta sa: „Pane, kto je to?“ Ježiš odpovedal: „Ten, komu podám namočenú skyvu...“ (J 13, 25. 26) V tej chvíli si všetci uvedomia, že Judáš zatiaľ mlčal. V ich tvárach je prekvapenie a náznak toho, že tomu neveria. Judáš to využije: „Či som to ja, Rabbi?“ Všimli ste si? Jeho otázka znie inak. Zatiaľ čo ostatní sú Ježišovým oznámením zaskočení a zaznieva to aj v ich otázke, Judášova reakcia je veľmi suverénna. Takmer sa zdá, že on jediný sa cíti byť dotknutý. Ako by Ježišovi hovoril: „Ty si dovoľuješ obviňovať mňa?“ Z času na čas sa stretávame s kresťanmi, ktorí pôsobia veľmi suverénnym dojmom. Možno sa tak niekedy snažíme pôsobiť aj my! Človek má vtedy pocit takmer dokonalosti. Čím viac suverénne sa snažíme pôsobiť, tým sme viac presvedčivejší, viac sa dokážeme odvolávať na to, čo nám Boh položil na srdce, snažíme sa oznamovať dôležité veci, pri zvestovaní „evanjelia a Božieho posolstva“ kričíme, len aby nás všetci počuli a zapálene presvedčame o svojej pravde... Tento suverénny dojem, ktorý sa snažíme niekedy vzbudiť, je takou karnevalovou maskou, ktorá má v skutočnosti zakryť naše slabosti, strach, poklesky... My nie sme pozvaní k suverénnosti, ale k pokore a poslušnosti. A v duchu tejto pokory a poslušnosti sa máme každý deň pýtať: „Či som to azda ja, Pane, kto Ti dnes ublížil a kto Ťa dnes

sklamal? Ak je to tak, odpusť mi a nanovo ma prijmi za svoje dieťa.“ Len Boh dokonale pozná naše srdce. Len On ho môže meniť. Vďaka Mu za to! Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, toľkokrát sme Ťa už sklamali a zarmútili svojím konaním, že ak by si nás mal súdiť podľa meradiel zákona, museli by sme zahynúť. Tvoja láska všetky naše slabosti a hriechy pokrýva svojím odpustením. Aj dnes nás pozývaš do svojej blízkosti a hovoríš nám: Pod'ťe ku mne všetci, ktorí ste preťažení a ja vám dám odpočinutie. Túžime po Tvojom pokoji do nášho života, túžime načerpať novú silu k životu viery, pokory a poslušnosti Tebe. Amen.

Mgr. Monika Beňová, námestná farárka v CZ ECAV Rankovce